

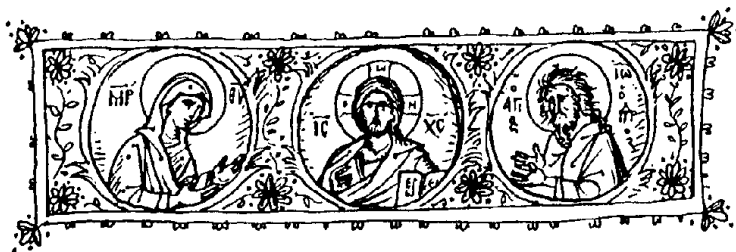
+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΙΕΡΑΡΧΗΝ
& ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΑΡΣΕΝΙΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
(οὔ ἡ μνήμη τῆ 19ῃ Ἰανουαρίου)

Συντεθείς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθωνος
ὑπὸ
Ἁθανασίου

* 2003 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΙΕΡΑΡΧΗΝ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΑΡΣΕΝΙΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

* * *

Μετά τὸ Εὐλόγητός, ἀναγινώσκωμεν τὸν ψαλμὸν ΡΚΒ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶϊ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εὐθὺς δέ, Θεὸς Κύριος...καὶ τὸ τροπάριον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὡς ποιμενάρχῃ ἱερῷ τῆς Κερκύρας,
καὶ τιμηθέντι θαυμασίοις ποικίλοις,
προσπίπτομεν τὰ τέκνα σου, Ἀρσένιε, πιστῶς,
καὶ παρακαλοῦμεν σε,
ἐκ κινδύνων ἀπάντων,
λύτρωσαι τὴν Νῆσόν σου,
καὶ εὐλόγει πλουσίως,
τοὺς ἐκζητοῦντας θεῖαν σου εὐχήν,
καὶ αἰτημάτων,
τὴν πλήρωσιν δώρησαι.

Δόξα, Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
“Μνήσθητι τέκνων σου, Ἀρσένιε Κερκύρας. Ἀ(θανάσιος)”.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μιμούμενος, Πάτερ, τὸν Ἰησοῦν,
πλουσίως ἐκχέεις,
ιαμάτων τὰς δωρεάς·
διό σου, Ἀρσένιε, ἐκ πόθου,
κατασπαζόμεθα τίμια λείψανα.

Νενίκηκε στείρωσιν ἡ εὐχή,
τῶν σῶν γεννητόρων,
γεννηθέντος σου θαυμαστῶς,
Ἀρσένιε, ὅθεν ἀτεκνίαν,
τῶν αἰτουμένων διάλυε τάχιστα.

Ἡὺξήθης ὡς ἄλλος τις Σαμουήλ,
δοθεὶς τῷ Κυρίῳ,
ὡς ἀνάθημα ἱερόν,
ἐκ βρέφους, Ἀρσένιε, τρισμάκαρ,
τῶν μοναζόντων στηρίζων τὸ σύνταγμα.

Θεοτοκίον

Στενούμενοι βίου τοῖς λυπηροῖς,
πρὸς σέ, Θεοτόκε,
τὴν χαρὰν τῶν χριστιανῶν,
προσφεύγομεν κράζοντες ἐκ βάθους·
τὸν σκοτασμὸν τῶν ψυχῶν ἐξαφάνισον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θείας Πόλεως γόνε,
τοὺς ποθητὰς στήριξον,
τῆς ἐπουρανίου Πατρίδος,
καὶ ἀποκάθαρον,

ἡμῶν τὸ φρόνημα,
ταῖς ἱεραῖς προσευχαῖς σου,
ἐν καρδίαις θέμενος,
Θεοῦ ἀγάπησιν.

Ἡ λαμπρά σου παιδεία,
θεοπρεπῶς ἦνωται,
φόβῳ ἱερῶ τοῦ Δεσπότη,
πάτερ Ἀρσένιε·
διὸ ἀξιώσον,
ἡμᾶς συνάπτειν τὴν γνῶσιν,
εὐσεβείᾳ ἄριστα,
ἐν ταπεινότητι.

Τιμηθεὶς ἐπαξίως,
ὡς καθαρὸς, Ἅγιε,
ἄγγελος καθάπερ Κυρίῳ,
θυσίαν ἤνεγκας·
ὅθεν ἀγίασον,
τοὺς λειτουργοὺς Ἐκκλησίας,
ὅπως ἐν ἀγνότητι,
βίου πορεύωνται.

Θεοτοκίον

Ἰκεσίας προσδέχου,
Χριστιανῶν, Πάνσεμνε,
καὶ ταῖς παναχράντοις χερσί σου,
Κυρίῳ πρόσφερε,
ἵνα ὡς εὐσπλαγχνος,
πᾶσι τὴν χάριν παράσχη,
καὶ τῶν παραπτώσεων,
δῶ τὴν συγχώρησιν.

Διάσωσον,
παντὸς κινδύνου, Ἀρσένιε πάτερ,
τὰ σὰ τέκνα καὶ δίδου αἰτήσεων πλήρωσιν,

ὅπως τιμῶμεν ἀεὶ,
τὴν μνήμην τὴν ἱεράν σου.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Χριστῷ συνεστῶς,
πολλὴν ἔχεις δύναμιν,
ἐν θείαις εὐχαῖς, Ἄρσένιε ἅγιε,
ὄθεν πᾶσι παράσχου τοῖς τέκνοις σου,
τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ,
ὡς πατὴρ φιλοστοργότατος.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τοὺς δεινῶς πολεμοῦντάς με,
λογισμούς, Ἄρσένιε, κατατρόπωσον,
ὡς τοὺς σὲ αἰχμαλωτίσαντας,
τῇ εὐχῆς δυνάμει ἐξημέρωσας.

Εἰς τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον,
τέκνα συνεισάγαγε ὡς φιλότεκνος,
ὁ οἰκήσας Βασιλεύουσαν,
πόλιν, ὦ Ἄρσένιε, ἐπίγειον.

Καταπράϊνον κύματα,
πειρασμῶν τοῦ βίου, πάτερ Ἄρσένιε,
καὶ Χριστοῦ εἰρήνην δώρησαι,
τοῖς τὸ σὸν φωνοῦσι θεῖον ὄνομα.

Θεοτοκίον

Ναοὺς δεῖξον τῆς Χάριτος,

ὅσοι σε, Παρθένε, πιστῶς δοξάζουσι,
καὶ τό, Χαῖρε, σοὶ προσφέρουσιν,
ἐκ ψυχῆς ἐμπόθου ὡς θυμίαμα.

Ῥιδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

ᾠφθης ἱερόν,
οἰκητήριον τοῦ Πνεύματος,
ἀρχιερεὺς Χριστοῦ γενόμενος,
διὸ τὴν χάριν,
τούτου δὸς ἡμῖν, Ἀρσένιε.

Νῆσον τὴν ἡμῶν,
κατευλόγησας, Ἀρσένιε,
ποιμὴν δειχθεὶς αὐτῆς θεόσοφος,
ἦν καὶ νῦν σκέπε,
ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Σκύθας τοὺς ποτέ,
Κερκυραίους πολεμήσαντας,
εὐχῆ ἀγία σου ἐνίκησας,
ὄθεν, πάτερ,
καὶ ἡμῶν τὰ πάθη νίκησον.
Θεοτοκίον

Ὅλος ἐκ παιδός,
παραπτώμασι συνδέδεμαι,
καὶ οὐκ ἰσχύω, Παναμώμητε,
δεσμῶν λυθῆναι,
ἄπερ σὺ αἰτῶ διάλυσον.

Ῥιδή Ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐπέταξας, τῷ Χριστῷ σὴν ὑπαρξιν,
ἐκ ψυχῆς σου καὶ καρδίας ἀπάσης,
διὸ μισθόν,
τῶν θαυμάτων δικαίως,

ἐδέξω μέγαν, ὦ πάτερ Ἄρσένιε,
καὶ δίδως λύσιν εὐχερῶς,
προβλημάτων παντοίων, φιλόστοργε.

Ἄνέβλυσας, τοῖς διψῶσι τέκνοις σου,
ἐκ τῆς πέτρας παραδόξως τὸ ὕδωρ,
ὡς ὁ Μωσῆς,
ὄθεν βλύσον καὶ αὖθις,
τοὺς ποταμοὺς ἰαμάτων τοῖς πάσχουσιν,
ἐκ νόσων καὶ ἀσθενειῶν,
ὡς Χριστοῦ μιμητής, ὦ Ἄρσένιε.

Ῥανίδας μοι, τῶν δακρύων δώρησαι,
ἀνομβρίαν ἐν Κερκύρα ὁ λύσας,
καὶ δροσισμόν,
ἐν τῷ καύσωνι βίου,
πλουσίως χέε ἀγίαις πρεσβείαις σου,
ὅπως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς,
μετανοία τελέσω, Ἄρσένιε.

Θεοτοκίον

Συγχώρησιν, τῶν πταισμάτων αἴτησαι,
ἐκ Θεοῦ Παρθενομήτορ Μαρία,
ὅτι πολλά,
καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
ἄθεσμα πράττομεν λόγοις καὶ ἔργοις τε,
καὶ μὴ ἰσχύοντες ἡμεῖς,
σὲ προβάλλομεν πρέσβιν πρὸς Κύριον.

Διάσωσον,
παντὸς κινδύνου, Ἄρσένιε πάτερ,
τὰ σὰ τέκνα καὶ δίδου αἰτήσεων πλήρωσιν,
ὅπως τιμῶμεν αἰεὶ,
τὴν μνήμην τὴν ἱεράν σου.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Τῆς Κερκύρας ποιμὴν ἱερώτατος,
ἀνεδείχθης, Ἀρσένιε ἅγιε,
καὶ θαυμάτων,
λαβῶν τὴν χάριν παρὰ τοῦ Χριστοῦ,
πιστῶν δέχου εὐμενῶς,
προσαγομένης σοι φωνάς,
καὶ Κυρίῳ προσάγαγε·
ὅπως πανευγνωμόνως,
μνήμην ἐπιτελῶμεν,
τὴν σὴν ὡς τέκνα ἐκ ψυχῆς,
οἱ εὐχῆ σου καταφεύγοντες.

Προκείμενον. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχος. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14 - 19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον ἢ τοὺς Προφῆτας. Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος

κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ.β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Κερκυραίων ἄγιε καὶ θαυμαστὲ ποιμέναρχα,
ὁ θαυμάτων δύναμις,
ἐκ Χριστοῦ δεξάμενος δέξαι δέησιν,
τῶν πρὸς σὲ ἐκ πίστεως καὶ πολλῆς ἀγάπης,
προσπιπτόντων καὶ αἰτούντων σου,
πρεσβείαν ἄμαχον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ὦ Ἀρσένιε·
ὅπως ἡμᾶς λυτρώσῃται,
νόσων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος·
ἵνα πορευθῶμεν,
τοῦ βίου τὴν ὁδὸν ἐν ἀρεταῖς,
καὶ Βασιλείας γενώμεθα πολισταὶ αἰώνιοι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκ δαιμόνων δουλείας,
ἐλευθέρωσον ὅσοι πάσχουσιν, Ἄγιε,

ὡς κόρην δαιμονῶσαν,
τὸ πάλαι ταῖς εὐχαῖς σου,
ἐλευθέραν ἀπέδειξας,
ὅπως τὴν μνήμην τὴν σὴν,
τιμῶμεν εὐχαρίστως.
Νικηθεῖσαν τῇ νόσῳ,
παραλύσεως αὐθις ἀπεκατέστησας,
Ἄρσένιε, ὡς πρώην·
διὸ τοὺς ἡμιπλήκτους,
ἐκ πταισμάτων ἀνάστησον,
ἵνα ὁδὸν τοῦ Χριστοῦ,
βαδίζωμεν ἐνθέως.

Ἰατὴρ δυστοκούς,
ἐγεγόνεις, παμμάκαρ, ὡς συμπαθέστατος·
ὄθεν ψυχὰς δυστόκους,
ἀπόδειξον μητέρας,
ἀρετῶν σαῖς ἐντεύξεσιν,
ὁμολογούσας τρανῶς, Ἄρσένιε, ἰσχύν σου.

Θεοτοκίον

Ἐν ἀνάγκαις τοῦ βίου,
Θεοτόκε, τοῖς δούλοις σου συμπαράστηθι,
καὶ ἄχθη ἀσθενείας,
ὡς μήτηρ φιλοστόργως,
ἐκ ψυχῶν ἄρον τάχιστα,
ἢ Ἰατρον τῶν ψυχῶν,
τεκοῦσα καὶ σωμάτων.

Ὡιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Κέρκυραν σώσας,
ὀργῆς θνητοῦ βασιλέως,
ἱκεσία, Ἄρσένιε, σωφρόνως,
σῶζε αὐθις ταύτην,
ὀργῆς Παντοδυνάμου.

Εὐαρεστήσας,
ἐν ἀρεταῖς τῷ Δεσπότη,
ἐν εἰρήνῃ κεκοίμησαι, παμμάκαρ,
ὅθεν δίδου τέλος,
θεοφιλὲς σοῖς τέκνοις.

Ῥῦσαι μανίας,
τοῦ διαβόλου σοὺς δούλους,
καὶ τὴν χάριν παράσχου τοῦ Κυρίου,
ὅπως εὐαρέστως,
Αὐτῷ πολιτευθῶμεν.

Θεοτοκίον

Κέρκυραν σῶσον,
ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων,
τὴν τιμῶσάν σε, Παρθένε Πλατυτέρα,
καὶ Κυρίῳ δεῖξον,
καλῶς πορευομένην.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπὲρ τοῦ σου ποιμνίου,
ὑψωσον τὰς χεῖρας,
Χριστοῦ ἐκμίμημα, πάτερ Ἀρσένιε,
καὶ ποταμοὺς οὐρανόθεν,
χάριτος ἀνοιξον.

Ῥευμάτων ἀσεβείας,
φύλαττε σὴν Νῆσον,
καὶ πρακτικῆς ἀθεΐας διάσωσον,
ὑπὲρ αὐτῆς ἰκετεύων,
πάτερ Ἀρσένιε.

Ἀνύστακτον προστάτην,
σὲ πλουτοῦντες, πάτερ,
οἱ Κερκυραῖοι δεόμεθα λύτρωσαι,

ἐξ ἀσθενείας καὶ λύπης,
ἡμᾶς πρεσβείαις σου.

Σπυρίδωνα τὸν μέγαν,
καὶ λοιποὺς Ἁγίους,
νήσου Κερκύρας, Ἀρσένιε, σύναξον,
ὅπως πρεσβείαν Κυρίῳ,
ἡμῖν προσάξητε.

Θεοτοκίον

Ἄγνη Θεοκυῆτορ,
τὸν Χριστὸν δυσώπει,
σὺν Ἀρσενίῳ πιστῷ ὑπηρέτῃ σου,
ἵνα παράσχῃ σοῖς δούλοις,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Χαίροις Βηθανίας γόνε κλεινέ,
καὶ νήσου Κερκύρας,
ιεράρχα θαυματουργέ,
χαίροις καὶ τοῖς τέκνοις,
τὴν χάριν δὸς Κυρίου,
εὐχαῖς σου παναγίαις,
πάτερ Ἀρσένιε.

Σὲ πλουτοῦντες πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν,
θεῖε ἱεράρχα,
καὶ Σπυρίδωνα τὸν κλεινόν,
γόνυ τῆς καρδίας,
οἱ Κερκυραῖοι πάντες,
Ἀρσένιε, ἐν πίστει,
καὶ πόθῳ κλίνομεν.

Σὺν τῷ Ἀρσενίῳ τῷ ἱερωῶ,
τῷ Καππαδοκίας,

ἐκβλαστήματι θαυμασῶ,
καὶ ἐν τῇ Κερκύρα,
ἀναπαυθέντι, πάτερ,
Ἄρσένιε, δυσώπει,
τὸν Ὑπεράγαθον.

Τὸν ἐν τῇ Λευκίμμῃ σεπτὸν ναόν,
ὄν ἀνέθηκάν σοι,
ὦ Ἄρσένιε, οἱ πιστοί,
δειξον κολυμβήθραν,
τοῦ Σιλῶμ τοῖς ὅσοι,
ἐν τούτῳ μετὰ πόθου,
ἀεὶ προστρέχουσι.

Τοὺς προσερχομένους πανευλαβῶς,
καὶ ἀσπαζομένους,
λείψανά σου τὰ ἱερά,
φύλαττε κινδύνων,
καὶ πάσης ἀσθενείας,
Ἄρσένιε τρισμάκαρ,
Κερκύρας καύχημα.

Τοὺς ἀτέκνους δεῖξον ταχὺ γονεῖς,
καὶ πληγὴν καρκίνου,
πόρρω δίωξον τῶν πιστῶν,
φύλαξον δὲ νέους,
ναρκωτικῶν δουλείας,
καὶ λῦσον ἀσθενείας,
ψυχῆς, Ἄρσένιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον κλπ.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. Στιχηρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὡς πατὴρ ἡμῶν πνευματικός,
φύλαττε τὴν νῆσον Κερκύρας,
πάτερ Ἀρσένιε,
καὶ πιστοὺς εὐλόγησον,
τοὺς σὲ τιμῶντας αἰεί,
ἐκδιώκων πρεσβείαις σου,
τὰς νόσους καὶ πάθη,
καὶ τὴν ψυχοσώτειραν διδοὺς εὐσέβειαν,
ὅπως ἐν ἡμέρᾳ ἐσχάτῃ,
μετὰ σοῦ καὶ πάντων Ἁγίων,
Παραδείσου μέτοχοι γενώμεθα.

Δέσποινα, πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν παῖσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Ἀρσένιε, Κέρκυραν καὶ Κερκυραίους,
Ἄει πατρικῶς σκέπε ἐκ πάσης βλάβης.